

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Udlændingeafdelingen

Dato: 18. februar 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelser
Sagsbeh: Nanna Søby Garde
Sagsnr.: 2013-0030-1276
Dok.: 676232

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 536 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 31. januar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Thomas Tordal-Mortensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 536 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, i hvilket omfang udlændingelovens § 36 bliver anvendt?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitiet om en udtalelse.

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Udlændingelovens § 36 indeholder en lang række bestemmelser, som giver mulighed for at anvende administrativ frihedsberøvelse over for udlændinge i forskellige situationer. Frihedsberøvelse kan således anvendes til at sikre muligheden for afvisning, for administrativ udvisning, for overførsel eller tilbageførsel eller for udsendelse af en udlænding, der i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet. Herudover kan frihedsberøvelse anvendes over for udlændinge, der ikke i tilstrækkelig grad medvirker til udlændingemyndighedernes eller politiets sagsbehandling.

Frihedsberøvelse er en meget indgribende foranstaltning over for den enkelte udlænding. Med henblik på at sætte fokus på anvendelsen af frihedsberøvelse efter udlændingeloven har Rigspolitiet derfor udarbejdet en strategi herfor.

Strategien, der fastlægger den overordnede ramme for politiets anvendelse af frihedsberøvelse i en udlændingeretlig sammenhæng, bygger på det hovedprincip, at frihedsberøvelse altid skal anvendes med omtanke og kun, hvis og så længe det er nødvendigt for at tilgodese det ønskede saglige sagsfremmende formål. Strategien præciserer i øvrigt, at

- frihedsberøvelse skal have hjemmel i loven
- frihedsberøvelse altid skal iværksættes efter en konkret og individuel vurdering
- frihedsberøvelse kun iværksættes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige
- frihedsberøvelsen altid skal være proportional og så kort som muligt
- sagsbehandlingen af sager med frihedsberøvede skal prioriteres og fremmes mest muligt
- der skal tages særlige hensyn til sårbare grupper (syge,

ældre, mindreårige, gravide mv.)

Der påhviler politiet en pligt til nøje og løbende at foretage en vurdering af, hvorvidt betingelserne for fortsat frihedsberøvelse er til stede, dvs. en afvejning hvor der på den ene side tages hensyn til de sagsfremmende formål, som frihedsberøvelsen skal tjene, og på den anden side tages hensyn bl.a. til den frihedsberøvede.

Frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 anvendes således inden for de rammer, som er fastsat i loven, og i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, således som det bl.a. er kommet til udtryk i domstolspraksis på området.

Udlændinge, der frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 36 med henblik på udsendelse, skal efter udlændingelovens § 37, stk. 9, anbringes i særlige institutioner. Hvis dette ikke er muligt, skal den frihedsberøvede holdes adskilt fra almindelige indsatte. Som situationen er i dag, kan frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, bortset fra helt kortvarige frihedsberøvelser, alene finde sted i Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere mv. Ellebæk, der har en afgrænset kapacitet, som i dag er udnyttet fuldt ud.

Rigspolitiet skal afslutningsvist oplyse, at Rigspolitiet ikke fører en statistik over omfanget – herunder antal og udstrækning – af frihedsberøvelser i medfør af udlændingelovens § 36.”